

KONINKRIJK.

LES 01

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] GENESIS 22, 24, 27, 28
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Genesis 22, 24, 27, 28). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [HET KONINKRIJK VAN GOD] (1) JOHANNES 3:3,5
----------	---

De negende serie memorisatie verzen (**serie 1**) gaat over **“Het Koninkrijk van God”**.

De titels van de vijf Bijbelverzen zijn:

1. Ingaan in het Koninkrijk. Johannes 3:3,5
2. Verwelkom kinderen in het Koninkrijk. Lukas 18:16-17
3. Verkondig het evangelie van het Koninkrijk. Matteüs 24:14
4. Niet omkijken bij dienen in het Koninkrijk. Lukas 9:62
5. De triomf van het Koninkrijk. Daniël 2:44

Repeteer twee aan twee

(1) Ingaan in het Koninkrijk. Johannes 3:3,5. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het koninkrijk van God niet zien.

4	ONDERRICHT (85 minuten) [DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS] DE STERKE GEBONDEN
----------	---

**“De gelijkenis van de sterke gebonden” in Matteüs 12:29 is een gelijkenis over
DE VESTIGING VAN GODS KONINKRIJK.**

“Een gelijkenis” is een aards verhaal met een hemelse betekenis. Het is een levensecht verhaal of een illustratie ontworpen om een geestelijke waarheid te leren. Jezus maakte gebruik van gewone dingen en alledaagse gebeurtenissen om licht te werpen op de geheimenissen van het Koninkrijk van God en om mensen te confronteren met de werkelijkheden van hun situatie en de noodzaak van hun verandering.

Wij bestuderen deze gelijkenis met behulp van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen (Zie Handleiding 9, supplement 1).

Lees Matteüs 12:22-37, Markus 3:22-30 en Lukas 11:14-23. Matteüs 12:28-29 zegt, “Maar als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijft, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen. Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke gebonden heeft? En dan zal hij zijn huis leegroven.” Lukas 11:20-22 zegt, “Maar als Ik door de vinger van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen. Wanneer een sterke gewapende man zijn woning bewaakt, is alles wat hij heeft veilig. Maar als iemand die sterker is dan hij, op hem afkomt en hem overwint, neemt hij hem zijn hele wapenrusting, waarop hij vertrouwd, af en verdeelt zijn buit.”

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen.

Ieder koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is. Het zal verwoest worden. Geen enkele stad of geen enkel huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal standhouden. Deze waarheid heeft geen uitleg nodig. De geschiedenis is vol

burgeroorlogen waarbij landen zichzelf verwoest hebben. En boeken staan vol geschreven met verhalen waarbij families elkaar door ruzie verwoest hebben.

Een rover die het huis van een sterke binnendringt. Hij bindt eerst de sterke eigenaar en berooft hem van zijn huisraad. Ook deze waarheid heeft geen verdere uitleg nodig. De gelijkenis is levensecht en bevat elementen die overal in de wereld voorkomen.

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen, of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Matteüs 12:22-24.

Het wonderteken. Evenals in Matteüs 12:2,10,14, wordt Jezus in dit Bijbelgedeelte omgeven door zijn tegenstanders, vooral de Joodse godsdienstige leiders, de partij van de Farizeeën en de Schriftgeleerden. De mensen brachten een mens die door een demon bezeten was, naar Jezus. Hij kon niet spreken en ook niet zien. Jezus genas hem zodat hij weer kon spreken en zien! Het wonderteken had een enorm effect op de toeschouwers. Zij waren verbijsterd door een combinatie van verwondering en vrees.

De Messias. Hoewel vele mensen overtuigd werden dat Jezus wel de Messias kon zijn Die in het Oude Testament beloofd werd, durfden zij dat niet openlijk te zeggen, omdat zij bang waren voor de bittere vijanden van Jezus, de Farizeeën. Zij verspreidden de vraag, “Is dit niet de Zoon van David?” (Matteüs 12:23). In de tijd van Jezus was “de Zoon van David” synoniem met de Messias en deze verwachting was gebaseerd op 2 Samuël 7:12-14 en 1 Kronieken 17:11-14, waarin de profeet Nathan profeteert dat één van Davids nakomelingen voor eeuwig de koning van Gods Koninkrijk zou zijn (zie Matteüs 21:15-16). Maar de mensen had geen duidelijk beeld hoe de Messias eruit zou zien. Zou de Messias alleen maar een bevrijder van aardse problemen als ziekten en lichamelijke handicaps of van de politieke en militaire onderdrukkers, de Romeinen, en niet van zonden zijn? Zelfs de discipelen van Jezus hadden geen goed beeld over hoe de Messias eruit zou zien. Zij dachten dat de Messias een aardse koning van Israël in plaats van een hemelse Koning zou zijn (Matteüs 20:21, Lukas 19:41-42, Johannes 6:15,26,30,35, Handelingen 1:6).

De beschuldiging. Niettemin, deze vraag of Jezus Christus de langverwachte Messias kon zijn, was vergif voor de Farizeeën. De Schriftgeleerden waren helemaal van Jeruzalem gereisd om Jezus in Zijn woorden en handelingen te strikken (Markus 3:22). Daarom vielen zij Jezus aan. Eerst beschuldigden zij Jezus van onwettige daden op de Sabbat (Matteüs 12:2,10). Maar nu lasterden zij Jezus achter Zijn rug en zeiden dat Hij demonen met de macht van de satan uitdreef.

Beëlzebul was de god van Ekron (2 Koningen 1:1-6) en “heer van de aasvliegen”, dat hem de beschermer tegen dergelijke doodsvliegen maakte. In het Nieuwe Testament wordt hij Beëlzebul genoemd, dat waarschijnlijk “heer van de mest” betekent, een scheldnaam. In het Nieuwe Testament is hij definitief een verwijzing naar de vorst van de demonen (de satan). Dat wordt door een vergelijking van Matteüs 12:24-27 met Matteüs 9:34 bewezen. De tegenstanders beschouwden de satan niet als een boze geest dat van buitenaf slechte invloed op Jezus uitoefende, maar van binnenuit. Zij beweerden dat Jezus een boze geest had (Markus 3:30, Johannes 8:48), zelfs dat Jezus de satan zelf was (Matteüs 10:25)! Zij lasterden Jezus omdat zij jaloers waren op Zijn karakter en invloed op mensen. Zij konden het niet verdragen dat zij hun invloed op hun volgelingen verloren hadden.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 12:25 en 29.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Matteüs 12:29-37.

Jezus beantwoordde hun valse beschuldiging.

Matteüs 12:25-26. De beschuldiging tegen Jezus is absurd. Het is volkomen ondenkbaar dat de satan tegen zijn eigen koninkrijk zou vechten, want hij zou zijn eigen werk vernietigen.

Matteüs 12:27. De beschuldiging tegen Jezus is tegenstrijdig. “De zonen (dat wil zeggen, volgelingen) van de Farizeeën” bewijzen dat de Farizeeën fout waren. De Joden maakten aanspraak dat zij ook demonen in de Naam van God konden uitdrijven. Matteüs 7:22 zegt dat het mogelijk was. Of het ook echt gebeurde weten we niet en hoeft dus niet verder besproken te worden. Als zij beweerden dat Jezus demonen uitdreef door de macht van de satan, veroordeelden zij zichzelf! Maar als zij zouden beweren dat Jezus demonen uitdreef door de macht van God, zouden zij hun leraren veroordelen. Beide oordelen van de volgelingen van de Farizeeën zouden hen in grote verlegenheid brengen!

Matteüs 12:28-30. De beschuldiging tegen Jezus verduistert de waarheid. De valse beschuldiging van de Farizeeën is een dekmantel voor de echte waarheid. De echte waarheid is dat Jezus demonen door de kracht van God

(dat wil zeggen, de Heilige Geest) uitdreef (Matteüs 12:32)! Vanaf het begin van Zijn bediening heeft Jezus de zieken genezen, de melaatsen gereinigd, de doden opgewekt, zonden vergeven, leugens van Zijn tegenstanders weerlegd, en het evangelie aan alle mensen verkondigd. In dat verband heeft Hij ook demonen uitgedreven. Het feit dat de bondgenoten van de satan uitgedreven worden is een bewijs dat het koninkrijk van de satan kwetsbaar is! Het feit dat het koninkrijk van de satan bezig is om ineen te storten, bewijst dat het Koninkrijk van God voelbaar gekomen is en tegenwoordig is! Jezus zei, “Als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen!”

“Het Koninkrijk van God” is het koningschap of de soevereine heerschappij van God door Jezus Christus over allen en alles. Het is vooral het koningschap van Jezus Christus dat in de harten van gelovigen erkend wordt en in hun levens werkzaam is. Het Koninkrijk van God openbaart zich in het begin van hun verlossing, in de vestiging van de Gemeente op de aarde, en in de invloed die christenen op hun maatschappij hebben. Aan het einde openbaart het Koninkrijk van God zich in hun volledige verlossing en in de vestiging van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Jezus zegt dat het Koninkrijk van God bezig is overwinningen over het koninkrijk van de satan te behalen. Het Koninkrijk van God is dus een tegenwoordige werkelijkheid en niet maar een toekomstige werkelijkheid! Het is een groeiende werkelijkheid totdat het bij de wederkomst van Christus de enige werkelijkheid is in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waarop alleen gerechtigheid zal wonen!

Gedurende Zijn hele bediening op de aarde beroofde Jezus de satan van mensen die voorheen in zijn macht waren (Daniël 10:13,20; Lukas 4:5-7; 13:16). Door Zijn menswording, Zijn overwinning over de verzoeken van de satan in de woestijn, Zijn woorden en handelingen waarmee Hij demonen (boze geesten) uitdreef, en al zijn andere handelingen, bewees Jezus Christus dat Hij gekomen was om de satan te binden (1 Johannes 3:8)! Het binden (begrenzen, beperken, beknotten) van de macht van de satan werd voltooid door Zijn dood aan het kruis (Johannes 12:31-32; Kolossenzen 2:15) en door Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging in de hemel (Openbaring 12:5,9-12). Dus, vanaf de eerste komst van Jezus Christus tot aan Zijn wederkomst berooft Jezus Christus de satan van zijn “huisraad”, dat wil zeggen, van de zielen en lichamen van mensen die voorheen in de macht van de satan leefden! Het “binden” van de satan gebeurt door daden van genezing en door verkondiging van de waarheid.

In deze strijd tussen Jezus Christus en de satan is neutraliteit onmogelijk. Er zijn alleen maar twee koninkrijken: het Koninkrijk van God waarover Jezus Christus als Koning heerst en het koninkrijk van de wereld met zijn boze mensen waarover de satan als vorst heerst (Lukas 4:5-8; Kolossenzen 1:13; 1 Johannes 3:7-10). Elk mens op de aarde behoort aan één van deze twee koninkrijken. Het gevolg is: als iemand niet in een vertrouwelijke relatie tot Jezus Christus staat, is hij tegen Jezus Christus. En als iemand vóór en met Jezus Christus is, dan zal hij een medewerker van Christus zijn en met Christus mensen voor het Koninkrijk van God winnen. Maar als iemand tegen Jezus Christus is, dan zal hij mensen in hun verloren en verstrooide toestand als een makkelijke prooi voor de satan laten.

Matteüs 12:31-32. De beschuldiging tegen Jezus is onvergeeflijk. Jezus zegt dat lastering in het algemeen tegen God en mensen vergeven zal worden. Hij bedoelt onbeschaamde taal tegen God en mensen of het smaden van Gods heilige Naam. Bijvoorbeeld, er is vergeving voor Davids zonde van echtbreuk, oneerlijkheid en moord (Psalm 32 en 51). Er is vergeving voor de zondige straatvrouw in Lukas 7. Er is vergeving voor het losbandige leven van de verloren zoon (Lukas 15:13) Er is vergeving voor de drievoudige verloochening, vloeken en zweren van Petrus (Markus 14:71). En er is vergeving voor de meedogenloze vervolging van christenen voordat Paulus zelf een christen werd (Handelingen 26:9-11). Al deze mensen waren oprecht berouwvol en bekeerden zich. Zij vernederden zich om de weg te gaan die tot vergeving leidt. Een mens die zijn hart niet verhardt, maar luistert naar wat de Heilige Geest zegt, zal vergeven worden, ongeacht hoe groot zijn zonden voorheen waren!

Maar lastering tegen de Heilige Geest zal niet vergeven worden! Hij bedoelt vijandige oneerbiedigheid tegen God, God vervloeken, de heilige dingen van God doelbewust verlagen, de eer die alleen aan God toekomt doelgericht geven aan mensen en wereldse zaken. De lastering van de Farizeeën was dat zij wat de Heilige Geest door Jezus Christus bereikte, doelbewust toeschreven aan de satan!

De Farizeeën namen steeds meer toe in hun zonde: eerst bestempelden zij de omgang van Jezus met tollenaars en zondaars als verdacht (Matteüs 9:11). Toen begonnen zij Hem openlijk te beschuldigen van onwettige praktijken (Matteüs 12:2). Daarna gingen zij geheime complotten maken om Hem te doden (Matteüs 12:14). Nu belasterden zij Hem achter Zijn rug en beweerden dat Hij Zijn werk door de macht van de satan uitvoerde (Matteüs 12:24). Deze Farizeeën kenden geen berouw voor hun eigen zonden. In plaats van hun zonden te belijden, verhardden zij hun harten. Dus, door hun eigen criminele en volledig onvergeeflijke hardheid van hart, veroordeelden zij zichzelf. Hun zonden waren onvergeeflijk, omdat zij weigerden de weg van vergeving in te slaan. Voor een dief en een moordenaar is er altijd hoop. Maar voor een mens dat zijn hart verhard is er geen hoop meer, omdat hij besloten heeft niet meer te luisteren naar de aansporingen van de Heilige Geest. Hij plaatst zich op de weg die voert naar de eeuwige dood (de hel) (1 Johannes 5:16). Dit is “de zonde tegen de Heilige Geest”!

Enerzijds waarschuwt de Bijbel tegen afvallen van de God van de Bijbel. Als iemand volhardt in zijn ongeloof en in het doen van het kwaad, loopt hij enorm gevaar van de God van de Bijbel afvallig te worden (Hebreeën 3:12-13; 6:4-8). De Bijbel waarschuwt dat als iemand willens en wetens doorgaat met zondigen, de Heere Jezus Christus onder de voet vertrapt en het zoenoffer van Jezus Christus afwijst, hij gevaar loopt in Gods verschrikkelijke oordeel te vallen

(Hebreeën 10:26-31). Anderzijds mogen deze Bijbelgedeelten niet verdraaid worden door te beweren dat zonden die na de doop met water gedaan zijn, onvergeeflijk blijven.

Iedereen die oprecht berouwvol is, ongeacht hoe groot en schandelijk zijn overtredingen waren, hoeft niet in wanhoop te vallen (Jesaja 1:18; 1 Johannes 1:9). Als iemand een goede relatie met God wil hebben, laat hij zich tot God bekeren. God zal nooit iemand afwijzen die gewillig is zich te bekeren (Johannes 6:37)!

Maar christenen worden gewaarschuwd tegen onverschilligheid. De lastering tegen de Heilige Geest is meestal het gevolg van een geleidelijk proces van zonde. Het begint door de Heilige Geest te bedroeven met een bepaald zonde (Efeziërs 4:30). Maar als iemand aanhoudend weigert zich van zonden te bekeren dan leidt dat tot verzet tegen de Heilige Geest (Handelingen 7:51). Aanhoudend verzet tegen de Heilige Geest leidt tot uitblussen van de Heilige Geest (1 Tessalonicenzen 5:19) of zelfs tot lastering tegen de Heilige Geest. Lasteren tegen de Heilige Geest verklaart Jezus Christus of Zijn Geest tot satan (Matteüs 12:31-32). Christenen vermijden de onvergeeflijke zonde door steeds te luisteren naar wat de Geest zegt: "Heden, indien u Zijn stem hoort, verhardt dan uw hart niet!" (Hebreeën 3:7-8).

Matteüs 12:33-37. De beschuldiging tegen Jezus brengt het onrecht van de vijanden aan het licht. De valse beschuldigingen van de Farizeeën brachten hun karakter helemaal aan het licht. Jezus zegt dat als een boom goed is, dan is ook zijn vrucht goed en als een boom slecht is, dan is ook zijn vrucht slecht. "Aan de vrucht wordt de boom gekend" (Matteüs 12:33). Wat mensen van binnen zijn, drukken zij uiteindelijk ook uit naar buiten! Het hart (innerlijke) van een mens wordt gekend aan zijn uiterlijke gedrag (woorden en daden). De vruchten van een boom horen altijd bij de boom! Door te zeggen dat de bediening van Jezus (het uitdrijven van demonen) goed is, maar dat Jezus Zelf slecht (demonbezeten) is, is natuurlijk een tegenstrijdigheid! Dit is onmogelijk! Jezus Christus is vervuld met de Geest en draagt goede vruchten. De Farizeeën, echter, dragen slechte vruchten (zij lasterden) en hebben dus boze harten (Matteüs 7:15-20).

Het hart van een mens is als een voorraadschuur. Wat hij daaruit tevoorschijn haalt, goed of slecht, duurzaam of goedkoop, hangt af van wat hij erin opbergt! Jezus Christus houdt ieder mens verantwoordelijk voor wat hij denkt, spreekt en doet (zie Galaten 6:5)! Hoewel het waar is dat geen mens zijn eigen hart kan veranderen, is het ook helemaal waar dat een mens zich uit genade tot God kan keren. Alleen God kan zijn hart veranderen of vernieuwen. God is altijd bereid en gretig om aan mensen te geven wat Hij van hen vraagt (vereist). Het is alleen hun eigen schuld als zij het niet vragen of willen ontvangen (Matteüs 7:7; 11:28-30). Een mens wordt alleen gered (verlost, behouden) door Gods genade en door geloof. Nadat hij tot geloof gekomen is, drukt hij zijn geloof uit in zijn woorden en daden. De woorden en daden van gelovigen bepalen in het laatste oordeel de mate van hun beloning. De woorden en daden van ongelovigen bepalen in het laatste oordeel de mate van hun straf.

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elke bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

Elk koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, zal te gronde gaan. Elke stad of huishouding die tegen zichzelf verdeeld is, kan niet standhouden. Deze waarheid is relevant, omdat het benadrukt dat het Koninkrijk van God niet tegen zichzelf verdeeld is. Integendeel, het Koninkrijk van God weerstaat de doelen en activiteiten van het koninkrijk van de satan! De satan weerstaat het Koninkrijk van God, en het koninkrijk van God weerstaat het koninkrijk van de satan en is bezig het te overwinnen!

Het huis van de sterke binnengaan en hem binden. Deze waarheid is relevant, omdat één van de doelen van de eerste komst van Jezus Christus was de binding van de satan (Hebreeën 2:14; 1 Johannes 3:8)! Jezus Christus bindt de satan en zijn demonen in de zin dat zij niet langer de mensen in de volken op de aarde kunnen weghouden van het horen van het evangelie en van geloven in het evangelie (zie Johannes 12:31-32; Openbaring 12:5,7-11; 20:1-3).

Het huisraad van de sterke wegroven. Deze waarheid is relevant, omdat Johannes 12:30-33 en Kolossenzen 1:13 leren dat Jezus Christus nu bezig is om heel veel mensen uit alle volken op de aarde vanuit het koninkrijk van de satan over te brengen in Zijn Koninkrijk.

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les.* Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke waarheid in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis te vinden. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van de sterke gebonden in Matteüs 12:29 is een gelijkenis over “de vestiging van Gods Koninkrijk”.

De belangrijke boodschap van de gelijkenis is de volgende: “De triomf van Jezus Christus over de satan toont aan dat het Koninkrijk van God met de eerste komst van Jezus gekomen is. Het Koninkrijk van God maakt Zijn werkelijkheid en tegenwoordigheid merkbaar en is bezig om het koninkrijk van de satan te overwinnen.”

In Matteüs 6:10 leert Jezus Christus christenen om als volgt te bidden: “Uw Koninkrijk kome!” De zekerheid dat het Koninkrijk van God een steeds grotere werkelijkheid en tegenwoordigheid is, is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De ware burgers van Gods Koninkrijk leven in de overtuiging dat Gods Koninkrijk met de eerste komst van Jezus Christus gekomen is en dat Jezus Christus nu op de troon in het universum zit. Zij zijn overtuigd dat Gods Koninkrijk zich steeds uitbreidt en op de aarde merkbaar is tot de wederkomst van Christus, wanneer Gods Koninkrijk in zijn definitieve fase geopenbaard zal worden.

Een belangrijk onderricht in het Oude Testament was de komst van Gods Koninkrijk (zie Daniël hoofdstuk 2 en 7). Daniël 2:44 zegt, “In de dagen van die koningen zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen, maar zelf zal het voor eeuwig standhouden.”

Daniël 7:13-14 spreekt over “Iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbijkomen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn Koningschap zal niet te gronde gaan.”

Een belangrijk onderricht in het Nieuwe Testament is dat het Koninkrijk van God gekomen is en nu een tegenwoordige werkelijkheid is. Bij Zijn eerste komst zei Jezus Christus, “De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het evangelie!” (Markus 1:15). En tijdens Zijn eerste komst werd een kosmische oorlog tegen de satan en zijn koninkrijk van duisternis gewonnen (Johannes 12:31-32; Kolossenzen 2:15).

De eerste komst van Christus was het begin van de vestiging van het Koninkrijk van God. Gedurende de hele periode tussen de eerste komst van Christus tot aan Zijn wederkomst wordt een geestelijke oorlog gevoerd. De satan (Openbaring 12) en zijn helpers: de politieke antichristen, de religieuze valse profeten (Openbaring 13), de immorele grote hoeren (Openbaring 17) en al hun menselijke bondgenoten (Openbaring 19:19) voeren oorlog tegen Christus. Maar Christus zal hen overwinnen, omdat Hij de Heer van de heren en de Koning van de koningen is (Openbaring 17:14). Niet alleen de niet-christenen zijn wetend of onwetend betrokken in deze geestelijke oorlog, maar ook de christenen. Ook de christenen overwinnen de satan en zijn helpers door het zoenoffer van Christus aan het kruis en door de verkondiging van het evangelie (Efeziërs 6:10-13; Openbaring 12:10-11). Jezus Christus is nu in de tegenwoordige tijd (en tot in alle eeuwigheid) de Koning van Gods Koninkrijk (Matteüs 28:18; Efeziërs 1:20-22; Filippenzen 2:9-11; Openbaring 1:5; 19:16)! De ware burgers van het koninkrijk van God zijn alleen mensen die Jezus Christus als hun Verlosser aangenomen hebben en die nu hun leven lijden in overgave aan Jezus Christus als hun Heer en Koning (Kolossenzen 1:13; 1 Korintiërs 12:3). Christus en de christenen samen roven “het huisraad” van de satan (Matteüs 12:30), dat wil zeggen, de mensen die nog in zijn macht leven. Christenen roven deze mensen weg van de satan door hun gebeden (Lukas 22:31-32), hun liefde (1 Johannes 3:16-19) en hun verkondiging van het evangelie (Matteüs 12:29; Handelingen 26:18; Openbaring 12:10-11). Terwijl de eerste komst van Christus het begin van de vestiging van het Koninkrijk van God op de aarde is, wordt de wederkomst van Christus de volmaakte voltooiing van het Koninkrijk van God op de aarde (Matteüs 25:34; Efeziërs 1:10; 1 Korintiërs 15:28; Openbaring 11:15).

God werkt alles uit in overeenstemming met de raad van Zijn wil. En in de volheid van de tijden zal Hij zowel wat in de hemel als wat op de aarde is weer in Christus bijeenbrengen (Efeziërs 1:10-11; zie 1 Korintiërs 15:24-26)!

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheid in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

Lees. 1 Johannes 3:8; Lukas 10:18-20; Johannes 12:31-32; Kolossenzen 1:13; 2:15; Openbaring 12:5-12 en 20:1-3

Ontdek en bespreek. Wat leert het Nieuwe Testament over de binding van de satan?

Aantekeningen.

(1) Het rijk van de duisternis gedurende de oudtestamentische periode.

Gedurende de oudtestamentische periode werden vooral de Joden gered (verlost, behouden), terwijl de andere volken in duisternis bleven leven onder de slavernij van de satan (Daniël 10:13,20-21) in de zin dat God toeliet dat de volken hun eigen weg bleven gaan (Handelingen 14:16; zie Romeinen 5:25; 2 Korintiërs 4:4). Het was in deze zin dat de satan de volken “verleidde”.

Maar al gedurende de oudtestamentische periode, beloofde God aan Christus dat Hij de heidenvolken als eigendom en de einden van de aarde als bezit aan Jezus Christus zou geven (Genesis 12:3; Psalm 2:8; 72:8-11,17). De profeten profeteerden dat God de Messias (Christus) “tot een Licht voor de heidenvolken zou geven om Zijn heil te zijn tot aan het einde van de aarde” (Jesaja 49:6). De geestelijke duisternis die de volken bedekte vanwege de misleiding van de satan, zou niet voor eeuwig voortbestaan!

(2) Het rijk van de duisternis gedurende de nieuwtestamentische periode.

Gedurende Zijn eerste komst kwam Jezus Christus met het doel “om de werken van de satan te vernietigen” (Hebreeën 2:14; 1 Johannes 3:8). Hij kwam om de satan “te binden” (Matteüs 12:29 en Openbaring 20:1-3). In Matteüs 12:29 zegt Hij, “Hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke gebonden heeft? En dan zal hij zijn huis leegroven.”

Hetzelfde woord “binden” wordt in Matteüs 12:29 en Openbaring 20:2 gebruikt. Het woord “binden” betekent zijn boze macht “beperken” (begrenzen, beknotten, snoeien) zodat hij niet langer kan doen wat hij daarvoor deed: namelijk, de volken van de wereld weerhouden het evangelie aangaande de God van de Bijbel te horen en verlore burgers van het Koninkrijk van God te worden (zie Lukas 8:12).

Christus bond de satan door over zijn verzoeken in de woestijn te triomferen (Matteüs 4:1-11).

Christus bond de satan door zijn boze geesten (demonen) uit bezetenen te verdrijven. Hij gaf Zijn medewerkers (discipelen) gezag om ook de satan te binden en boze geesten uit bezetenen te verdrijven. Jezus beschrijft de nederlaag van de satan in Lukas 10:18 als volgt, “Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen. Zie, Ik geef u de macht om op slangen en schorpioenen te trappen en de macht over alle kracht van de vijand; en niets zal u schade toebrengen. Verblijd u echter niet daarover dat de geesten aan u onderworpen zijn, maar verblijd u erover, dat uw namen opgeschreven zijn in de hemel.” Jezus bedoelde dat terwijl de discipelen demonen uitdreven, Christus zag dat hun meester, de satan, uit zijn positie van macht in de wereld viel. De satan viel “als een bliksem”, plotseling en volkomen onverwachts, enerzijds omdat de discipelen deze overwinning niet hadden verwacht en anderzijds omdat de satan zelf zijn nederlaag niet had geanticipeerd. Wat bij de eerste komst van Christus begon, zou voortgezet worden gedurende de hele nieuwtestamentische periode tot de wederkomst van Christus. Dan zou de satan uiteindelijk de nederlaag lijden in de hel.

Christus bond de satan door Zijn dood, opstanding, hemelvaart en troonsbestijging. In Johannes 12:31-32 zegt Jezus, “Nu wordt het oordeel over deze (zondige) wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze (zondige) wereld buitengeworpen worden. En Ik, als Ik van de aarde verhoogd ben, zal allen naar Mij toetrekken.” Jezus Christus verwijst naar Zijn kruisiging, opstanding, hemelvaart en troonsbestijging in de hemel. Deze heilshistorische gebeurtenissen zijn “het oordeel van de wereld”. “De wereld” bestaat uit de mensen die Jezus Christus weerstaan, verwerpen, verraden, veroordelen en kruisigen. “De wereld” bestaat uit de hele maatschappij van slechte mensen, menselijke overheden en geestelijke machten die zich keren tegen de God van de Bijbel, tegen Zijn Gezalfde en tegen Zijn volk (de christenen).

De dood, opstanding, hemelvaart en troonsbestijging van Jezus Christus leidt tot twee gelijktijdige gebeurtenissen: de satan wordt uitgedreven en mensen worden naar Christus toe getrokken. Enerzijds heeft Jezus Christus de satan uit zijn machtspositie over de zondige en boze wereld verdreven. De satan was nooit in de geschiedenis van deze wereld de koning van de hele wereld en daarom is zijn aanspraak in Lukas 4:5-6 een leugen (zie Johannes 8:44). De satan is hoogstens de vorst van alle boze mensen en boze geestelijke machten in de wereld! Deze vorst en zijn boze machtsgebied staat ver beneden het soevereine koningschap van Jezus Christus over het hele universum (zie Matteüs 28:18)!

Anderzijds trekt Jezus Christus alle mensen naar Zichzelf toe. Door zijn zoendood aan het kruis trekt Hij heel veel mensen naar Zich toe. “Trekken” betekent hun denken en hart trekken, hen aantrekken, hen overtuigen, winnen en bijeen brengen (zie Johannes 6:44; 12:32). Deze twee gebeurtenissen vinden gelijktijdig plaats. Door mensen in alle volken op de aarde naar Zich toe te trekken, drijft Jezus Christus de satan uit zijn grip op deze mensen in deze volken! Door de verkondiging van het evangelie, trekt Jezus Christus mensen uit elk volk op de aarde naar Zich toe. Door Zijn dood aan het kruis ontwapende Hij de overheden en machten, maakte hen openlijk tot schande en triomfeerde over hen (Kolossenzen 2:15). Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging in de hemel resulteerde in de nederlaag van de satan en zijn boze engelen (de demonen). Zij werden uit de hemel op de aarde geworpen (Openbaring 12:5-12).

Dus, de binding van de satan (Openbaring 20:2), zijn ontwapening (Kolossenzen 2:15), zijn vallen op de aarde (Lukas 10:18) zodat hij daar neergesmeten ligt (Openbaring 9:1) worden geassocieerd met de eerste komst van Jezus Christus naar de aarde. Toen viel Hij de sterke aan, overwon hem, nam zijn wapenrusting af en verdeelde zijn buit (Lukas 11:22)! Gedurende de hele nieuwtestamentische periode tot Zijn wederkomst, is de macht (invloed) van de satan “gebonden” (begrensd, beknott, gesnoeid, beperkt), zodat de satan niet meer in staat is om de verkondiging van het evangelie, de bekering van ontelbare mensen in de volken, de vestiging van de Gemeente en de uitbreiding van Gods Koninkrijk naar alle volken op de aarde te voorkomen! Daarom zegt Openbaring 20:2-3 dat de satan gebonden is in de zin dat hij de volken niet langer kan misleiden totdat de symbolische periode van duizend jaar (dat wil zeggen, de hele nieuwtestamentische periode tussen de eerste komst van Christus en Zijn wederkomst) is afgelopen. Maar de satan is niet gebonden in de zin dat hij helemaal geen kwaad in de wereld meer kan doen, of in de zin dat alle mensen christenen

zullen worden, of in de zin dat de wereld naar een volmaakte gemeenschap evolueert. De satan is alleen “gebonden” in de zin dat hij de volken niet langer kan misleiden. De mensen in deze volken blijven verantwoordelijk voor hun respons op het evangelie!

Hoewel de satan in principe al een overwonnen vijand is, is het duidelijk dat God hem nog niet van de aarde heeft verwijderd. Pas op de laatste oordeelsdag bij de wederkomst van Jezus Christus zal Christus de satan en zijn bondgenoten in de hel werpen (Openbaring 20:7-15).

6. Maak een samenvatting van de belangrijkste leerstellingen in deze gelijkenis.

Besprek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of boodschappen (lessen) van deze gelijkenis? Wat leerde Jezus Christus ons te *weten*, te *geloven*, te *zijn* en te *doen*?

Aantekeningen.

(1) Het Koninkrijk van God is al gevestigd vanaf de eerste komst van Jezus Christus.

De oudtestamentische periode van de Wet en de profeten eindigt met Johannes de Doper en de nieuwtestamentische periode begint met de eerste komst van Jezus Christus (Matteüs 11:13). *Van toen af aan tot vandaag toe breidt het Koninkrijk van God zich met kracht uit en energieke mensen nemen het in bezit* (Matteüs 11:12 Grieks en NIV).

De werkelijkheid en tegenwoordigheid van het Koninkrijk van God wordt ervaren in de wondertekenen (liefde) en verkondiging van het goede nieuws (de waarheid) door Jezus Christus, de apostelen en christenen. De vooruitgang van het koninkrijk van God blijkt uit het volgende:

- Het evangelie aangaande het koningschap van Jezus Christus wordt in alle volken op de aarde verkondigd (Matteüs 24:14).
- Christenen doen “de grotere werken” (Johannes 14:12) overal in de maatschappijen van de volken.
- Miljoenen mensen in de wereld worden uit de grip van de satan en zijn boze geesten weggetrokken en overgebracht in het Koninkrijk van Christus (Kolossenzen 1:13).
- De veranderde levens van deze christenen tonen zichtbaar aan dat Jezus Christus inderdaad de Koning op deze aarde is!

Een groot aantal boodschappen van Jezus Christus in het Nieuwe Testament gaat over het Koninkrijk van God.

Het Koninkrijk van God is:

- een tegenwoordige werkelijkheid
- een groeiende werkelijkheid
- een volmaakt toekomstige werkelijkheid!

Jezus Christus vertelde meer dan vijftig gelijkenissen over het Koninkrijk van God (Zie Handleiding 9, supplement 2)!

(2) De satan is al gebonden vanaf de eerste komst van Christus.

Door Zijn dood, opstanding, hemelvaart en troonsbestijging in de hemel heeft Jezus Christus de satan “gebonden”, dat wil zeggen, zijn macht en boze invloed ingeperkt (begrensd, beperkt), zodat hij de volken niet langer kan misleiden. De satan kan de verkondiging van het evangelie aan elke volk op de aarde en op elke plaats op de aarde niet voorkomen! De satan kan de vestiging van de Christelijke Kerk in elk volk op de aarde niet verhinderen! Maar Christus heeft de satan nog niet uit de wereld verwijderd! De satan en zijn boze geesten (demonen) doen nog heel veel kwaad in de wereld. In afhankelijkheid van Jezus Christus passen christenen deze overwinning van Jezus Christus toe op de verschillende aspecten van het leven op de aarde.

Individuele christenen overwinnen de satan op grond van het volbrachte verlossingswerk van Jezus Christus aan het kruis en door hun verkondiging van het evangelie (Openbaring 12:11), waardoor zij de satan beroven van mensen waarover hij voorheen macht had. Door hun gebeden, verkondiging en onderricht uit het Woord en hun grotere werken in de maatschappij, binden christenen de satan en zijn boze geesten en beroven hem van de mensen waarover hij macht uitoefent.

In deze geestelijke strijd tussen Christus en de satan is neutraliteit onmogelijk! Ieder mens die niet “met” Jezus Christus is, is “tegen” Jezus Christus (Matteüs 12:30)! Alle mensen verzamelen of verstrooien. Allen die andere mensen door hun bediening in het Koninkrijk van God bijeenbrengt, zijn *met Christus*! Maar alle mensen die andere mensen in hun verloren toestand laten als een makkelijke prooi voor de satan, zijn *tegen Christus*!

5	GEBED (8 minuten)	[REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	--------------------------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koningschap van Jezus Christus te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer “de gelijkenis van de sterke gebonden” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Genesis 32, 37, 39 en 45**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **(2) Verwelkom kinderen in het Koninkrijk. Lukas 18:16-17.**
Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Romeinen 1:1-17.**
Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook voor je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, deze gelijkenis en deze voorbereiding.